

בפניו, לית לך בה.

תניא רבי שמעון בן גמליאל אומר: עמוד החוזר, כשאדם צריך לפנות ומשהה את נקביו ועל ידי כן הם חוזרים לבטנו, מביא אדם לידי הדרוקן, חולי מעיים. פילון החוזר, שצריך להטיל מים ומשהה עצמו, מביא אדם לידי ירקון, חולי ששמו ירקון.

אמר רב קטינא אמר ריש לקיש: דם רבה, מי שיש לו הרבה דם ואינו מקיז, שחין רבה, מרבה שחין. שכבת זרע רבה, שיש לו אשה ואינו משמש, צרעת רבה, מרבה צרעת. צואה רבה, שאינו נפנה לנקביו, הדרוקן רבה, חולי מעיים. מי רגלים רבין, ירקון רבה.

שנינו במשנה: רוח קצרית באה עליו.

והוינן בה: מאי ניהו?

ומשנינן: תנא: רוח בן נפלים באה עליו. רוח שטות על ידי שד.

שנינו במשנה: המאושבן, ובעל גבר.

תנא: משובן, הוא בביצים, שהם גדולים. ובעל גבר, הוא בגיד, שהוא גדול.

תנא: משובן זה הקיין, הנרבתן זה בעל קיק. קיין הוא בביצים, גרבתא הוא בגיד.

והוינן בה: ועד כמה? יהיו גדולים שנפסל על ידי כן.

אמר ריש לקיש: מאי דכתיב: "לא יהיה בך עקר ועקרה ובכהמתך".

אימתי לא יהיה בך עקר? בזמן שבכהמתך, שתשים עצמך כבהמה ולא תעכב עצמך להטיל מים בשביל צניעות.

אמר רבי יהושע בן לוי: מאי דכתיב: "לא יהיה בך עקר", שלא יהא ביתך עקר מן התלמידים. "ועקרה", שלא תהא תפלתך עקורה לפני המקום, וכשתתפלל על בנים תהא תפילתך נשמעת.

אימתי אין תפילתך עקורה כשאתה מתפלל על בנים? בזמן שאתה משיב עצמך כבהמה, שלא תמתין מלהטיל מים ותבא לידי עקרות ואין תפלתך נשמעת⁽²⁰⁾.

אמר רב פפא: לא ישתיין מים [בבבל] לא על גבי כלי חרס [והוא הדין לשאר כלים] שמרוקנים אחר כך את הכלי לנהר. ולא על גבי מקום קשה, קרקע קשה שאינה בולעת והמי רגלים נשפכים לנהר.

דאמר רב הני מדרי דבבל, מקומות מדרון שבבבל, מהדרי מיא מוליכים את המי רגלים, לתוך הנהר בבבל והוא מגיע עד למעין עין עיטם שבארץ ישראל, שממנו מגיעים המים לבית טבילת כהן גדול⁽²¹⁾.

אמר אביי: האי איתתא לא תיקום להדיא באפי ינוקא, כשהיא מטלת מים לא תעמוד ממש כנגד התינוקות דחוצפה היא⁽²²⁾.

אניסא, ואם פונה לצד אחר שאינה מכוונת

21. וברבינו גרשום כתב: ויהיו שותין ממנו.

22. ואף שאין מגלה עצמה, תוס'.

20. וגם אז יבאו לביתך תלמידים שגם הם לא יחששו שמא יצטרכו לנקביהם ולא יוכלו לצאת [עיון יעקב].